

SANT NARCÍS I EL NOSTRE TESTIMONI

Aquest diumenge celebrem la festa de sant Narcís, un testimoni de Jesús. Per això us ofereixo unes notes pensant en el testimoniatge de la nostra Església de Girona i el dels qui som cristians.

Sovint, els mateixos creients som els més crítics amb la nostra Església. Moltes vegades subratllem molt els reptes que vivim en aquests moments per oferir la proposta de Jesús, i oblidem o no valorem suficientment la missió i el servei que oferim cada dia.

Cal reconèixer que ens esforcem per ser:

– Una Església que creu, celebra i prega.

Certament que ens fiem de Jesús, de la seva proposta de vida, de la salvació que ens ofereix, de la comprensió de cada persona en la seva plena dignitat de fill de Déu. Desitgem comunicar a tothom l'Evangeli, la proposta de Jesús i el que ens ofereix, perquè estimem les persones i els volem oferir el tresor de la nostra fe; perquè desitgem que experimentin la felicitat que Jesús proposa; perquè creiem que vivint l'Evangeli contribuïm a forjar una societat molt millor, fonamentada en la justícia, en la llibertat i en la pau.

Però no només ho creiem, sinó que ho celebrem en l'Eucaristia i en els altres sagraments. Som conscients que costa descobrir la importància de les celebracions per a la vida cristiana, i per això cal remarcar l'esforç de preveres, diaques, laics i grups responsables de les celebracions a les parròquies.

Som una Església que preguem, i ho fem per tothom: pels nostres dirigents, pels empresaris i treballadors, pels de casa i pels immigrants, pels qui més sofreixen. Aquí cal agrair la missió de les comunitats contemplatives. Pensem que pregar és estimar, i com que estimem tothom preguem per tothom.

– Una Església que estima i serveix.

Desitjo subratllar el gran nombre de voluntaris que des de l'Església i com a Església ofereixen els seus serveis a tothom, fent realitat les obres de misericòrdia: catequistes, equips amb responsabilitats parroquials, voluntaris de Càritas, els qui serveixen els malalts i ancians a casa o als hospitals, les fundacions socials d'habitatges i de residències; les escoles cristianes, que cerquen la millor manera d'educar; els professors

Sepulcre de sant Narcís de la capella de Sant Feliu de Girona

de religió catòlica, els mestres cristians a les escoles públiques, els monitors i caps dels moviments educatius...

– Una Església que fa camí amb els ciutadans de cada poble, vila o ciutat, esforçant-se per compartir alegries, tristeses, preocupacions, projectes.

No és la nostra missió, com a Església, dirigir i orientar el nostre poble per les opcions que ha d'escollir, però sí acompanyar, escoltar, construir ponts i treballar per la fraternitat.

– Una Església que demana perdó i perdona.

Som conscients de les nostres debilitats i flaqueses. Som conscients que sovint desfigurem el rostre de Crist. Per això sempre demanem perdó personalment i comunitàriament. Però, alhora, som Església que perdona, que sofreix en silenci valoracions i judicis que, en algunes ocasions, no són objectius; som una Església que procura no retornar cap ofensa, tot i que, avui, anar en contra resulti gratuït.

– Una Església que fa camí amb esperança.

Potser no tenim gaires factors humans per ser molt optimistes, però tenim la certesa de la presència de Jesús que ens acompanya, l'experiència de l'amor de Déu i els dons de l'esperit. Per això podem ser el poble de l'esperança i oferir-la a tothom.

Donem-ne gràcies a Déu demanant la protecció de sant Narcís!

✠ FRANCESC PARDO I ARTIGAS,
bisbe de Girona

PARAULA DE DÉU

LECTURES DE LA MISSA DEL DIUMENGE XXX DE DURANT L'ANY

Primera Lectura

Lectura del llibre de l'Èxode 22, 20-26

El Senyor diu: «No maltractis ni oprimeixis els immigrants, que també vosaltres vau ser immigrants al país d'Egipte. No maltractis cap vídua ni cap orfe: si els maltractes i alcen a mi el seu clam, jo escoltaré i, encès d'indignació, us mataré amb l'espasa; les nostres dones quedaran viudes, i orfes els vostres fills.

Si prestes diners a algú del meu poble, als pobres que viuen amb tu, no facis com els usurers: no els exigeixis els interessos. Si et quedes com a penyora el mantell d'algú, tornar-li abans no es pongui el sol. És tot el que té per abrigar-se, el mantell que l'embolcalla. Amb què dormirà? Si ell alçava a mi el seu clam, jo l'escoltaria perquè sóc compassiu».

Segona Lectura

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica 1, 5c-10

Germans, ja sabeu el que fèiem per vosaltres mentre érem a la vostra ciutat. També vosaltres heu imitat el nostre exemple i el del Senyor, acollint la paraula de Déu enmig de moltes adversitats, plens de goig de l'Esperit Sant. Així heu estat un model per a tots els creients de Macedònia i d'Acaia, perquè, des de la vostra ciutat, s'ha estès el ressò de la paraula del Senyor. I no solament a Macedònia i Acaia; pertot arreu parlen de la seva conversió de manera que no ens cal afegir-hi res, ells mateixos contenen com va ser la nostra arribada entre vosaltres i com abandonàreu els ídols i us convertíreu a Déu, per adorar només el Déu viu i veritable i esperar del cel Jesús, el seu Fill, que ell ressuscità d'entre els morts, i que ens salvarà de la pena, en el judici que ha de venir.

L'EVANGELI

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu, 22, 34-40

En aquell temps, quan els fariseus s'assabentaren que Jesús havia fet callar els saduceus, es tornaren a reunir, i un d'ells, mestre de la Llei, per provocar-lo, li va fer aquesta pregunta: «Mestre, quin és el manament més gran de la Llei?». Jesús li contestà: «Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot el pensament. Aquest és el manament més gran i el primer de tot. El segon és molt semblant. Estima els altres com a tu mateix. Tots els manaments escrits en els llibres de la Llei i dels Profetes vénen d'aquests dos».

Edita: Delegació de Mitjans de Comunicació Social del BISBAT DE GIRONA
Adreça: Plaça del Vi, 2-17004 Girona - Tel.: 972 41 28 84 - www.bisbatgirona.cat
mitjanscom@bisbatgirona.cat
Impressió: www.palahi.cat - DL Gi 117-1958.

 facebook.com/bisbatdegirona
 [@bisbatgirona](https://twitter.com/bisbatgirona)
 Bisbat de Girona

GUSPIRES D'EVANGELI

Doble amor

L'amor a Déu i l'amor al proïsme són dues dimensions inseparables de l'Evangelí. A vegades posem l'accent en l'amor a Déu de manera que la relació amb el proïsme queda com quelcom secundari. Amb aquesta perspectiva és difícil donar la deguda importància a la inserció històrica del cristianisme i la necessària opció pels petits i els pobres. I al contrari, amb el sol compromís i solidaritat amb els altres correm el perill que la pregària, la celebració i la Paraula de Déu perdin força i significat. Per això, si volem quedar-nos amb un sol d'aquests amors els perdem tots dos. Si pretenem buscar Déu desinteressant-nos del proïsme no trobarem el Déu de Jesús.

Josep Maria Amich i Raurich

SALM 17

R. Us estimo, Senyor, vós m'enfortiu.

**Us estimo, Senyor, vós m'enfortiu,
roca i muralla que em deslliura.**

**Déu meu, penyal on m'emparo,
escut i força que em salva.
Rodejat d'adversitats delirants,
clamo al Senyor,
crido auxili entre els enemics.**

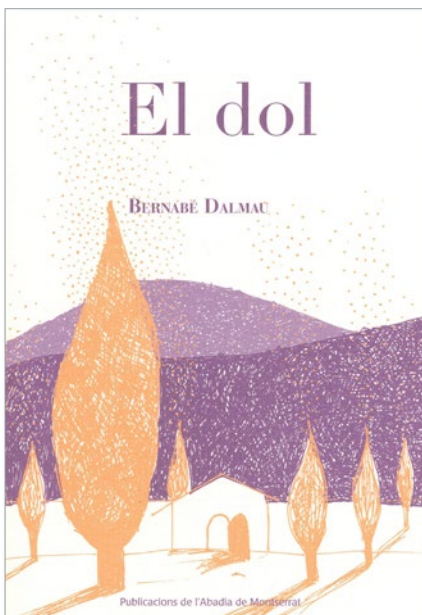
Beneït sigui el Déu vivent, el meu penyal.

**Beneïxo el Senyor que em salva.
«Ha donat grans victòries al seu rei,
ha mostrat l'amor que té al seu
Ungit».**

Fragments de la Instrucció «Ad resurgendum cum Christo» sobre la sepultura dels difunts i la conservació de les cendres en cas de cremació

- Gràcies a Crist, la mort cristiana té un sentit positiu. La visió cristiana de la mort s'expressa de manera privilegiada en la litúrgia de l'Església: «La mort no destrueix la vida dels qui creuen en vós, tan sols la transforma, i quan se'ls desfà la casa de l'estada terrenal en troben una altra d'eterna al cel». Per la mort, l'ànima se separa del cos, però en la resurrecció Déu retornarà la vida incorruptible al nostre cos transformat, reunint-lo amb la nostra ànima. També en els nostres dies, l'Església està cridada a anunciar la fe en la resurrecció: «La resurrecció dels morts és esperança dels cristians; som cristians per creure-hi».
- L'Església continua preferint la sepultura dels cossos, perquè amb ella es demostra una major estima pels difunts; però la cremació no està prohibida, «tret que hagi estat escollida per raons contràries a la doctrina cristiana». En absència de raons contràries a la doctrina cristiana, l'Església, després de la celebració de les exèquies, acompanya la cremació amb especials indicacions litúrgiques i pastorals, tenint una cura particular per evitar qualsevol tipus d'escàndol o indiferència religiosa.
- Des del principi, els cristians han desitjat que els seus difunts fossin objecte de pregàries i record de part de la comunitat cristiana. Les seves tombes es van convertir en llocs de pregària, record i reflexió. Els fidels difunts són part de l'Església, que creu en la comunió «d'aquells que són pelegrins sobre aquesta terra, dels difunts que compleixen la pròpia purificació i dels benaurats del cel, els quals tots conjuntament formen una sola Església».

Fragments del llibre «El dol», del pare Bernabé Dalmau, monjo de Montserrat

El dol és una experiència universal, indefugible. La pitjor conseqüència que envolta l'experiència del dol és la dificultat de viure-la. La conseqüència èticament sana és reaccionar amb compassió. Tothom, un moment o altre, i més aviat diverses vegades a la vida, haurà de passar pel dol. És una experiència única, perquè la relació que tenim és diferent en cada persona, i cada persona és única.

L'experiència del dol, a més del dolor de la pèrdua, de la separació d'un ésser estimat, ens remet a una percepció fonamental de la nostra pròpia mortalitat. La mort dels altres ens recorda que també nosaltres hem de morir. Ho sabem, però normalment ho oblidem.

Sabem que som mortals, però no integrem aquest coneixement. La distància entre el que és cadascú i la seva pròpia mort desapareix de sobte quan ens trobem davant la mort d'un altre ésser humà, sobretot si l'hem conegut i estimat. És quan ens ve el record brutal que també nosaltres som mortals. Ben mirat, en la forja de la personalitat de cadascú, el dol hi té un paper decisiu.

Enric Tubert
Capellà

Mundanitats espirituals

En els inicis del procés formatiu del cristianisme van anar sorgint dues tendències en el si de les comunitats: per un costat, els grups més lligats a la tradició jueva basats en el compliment estricte de la Llei, la circumcisió i el culte al Temple; i per l'altre, els grups de caire més espiritualista i elitista provinents de l'entorn més pagà, que buscaven la salvació a través del coneixement (gnosi) a partir d'unes doctrines i pràctiques de caire esotèric. Totes dues tendències eren clarament sectàries i provocaven divisió i enfrontaments. Al llarg de la història s'han anat repetint sota formes diverses.

El papa Francesc, a *La joia de l'Evangeli*, denuncia aquestes «desviacions» advertint del perill d'una fe tancada en el propi subjectivisme o en un legalisme que apel·la a la tradició i que vol dominar l'espai de l'Església. Ell ho anomena «mundanitat espiritual».

«El Papa adverteix del perill d'una fe tancada en el propi subjectivisme o en el legalisme»

Avui assistim a un retorn de l'espiritualitat i a noves pràctiques religioses. Uns s'aferren a formes tradicionals sobretot lligades a la litúrgia i a la seguretat doctrinal, i altres, com diu Lluís Duch, «omplint el buit deixat per Déu recorren a una de les innombrables ofertes del psicologitzat hipermercat religiós actual». Una barreja de mística i esoterisme.

Sant Pau va copsar com a novetat i alliberament en el missatge de Jesucrist la vida segons l'Esperit com una nova existència d'acord amb l'amor, la pau i la justícia (els grans valors del Regne de Déu) i contra el que porta a la mort, en aquest cas a un legalisme i espiritualisme que només busquen l'autorealització i la seguretat personal.

— DIMARTS, 31 D'OCTUBRE

Pregària per les vocacions sacerdotals. A dos quarts de 5 de la tarda a la basílica parroquial de Sant Feliu de Girona. Tots els dimarts de mes.

— DIMECRES, 1 DE NOVEMBRE

Solemnitat de Tots Sants a la Catedral. A dos quarts d'11, Litúrgia de les Hores a la capella conventual i, a les 11, solemne Missa Major Conventual. **Celebració dels 1.200 anys de la parròquia de Borrassà.** A les 12 del migdia el bisbe Francesc presidirà la celebració de l'Eucaristia.

— DIJOURS, 2 DE NOVEMBRE

Commemoració de tots els fidels difunts a la Catedral. A les 9 del matí el bisbe Francesc presidirà la Litúrgia de les Hores i, seguidament, la Missa Conventual.

Vigília de l'Adoració Nocturna. A les 10 del vespre, a l'església del Sagrat Cor de Girona.

Cadena de pregària per les vocacions. Es tracta que cadascú, des de casa, dediqui un temps a la pregària. Informació: de dilluns a dijous, de 4 a 8 de la tarda, al Tel. 972 20 04 62 (Pablo).

— DIVENDRES, 3 DE NOVEMBRE

Taller de mindfulness. De dos quarts 8 a dos quarts de 9 del vespre al Casal Bisbe Cartaña. A càrrec de Joan M. Bovet, psicòleg.

— DISSABTE, 4 DE NOVEMBRE

Inauguració de curs de l'Apostolat Seglar. A les 10 del matí. Al casal Bisbe Cartaña. Conferència a càrrec del dibuixant Fano.

Trobada diocesana de voluntaris de Càritas, a Malgrat de Mar. Durant tot el dia. A les 4 de tarda, el bisbe Francesc presidirà la celebració de l'Eucaristia.

Pregària a la Mare de Déu de Fàtima. A dos quarts de 7 de la tarda a l'església parroquial de Sant Pau de Girona. Cada primer i segon dissabte de mes.

Vespres solemnes al monestir de Sant Daniel de Girona. A les 7 de la tarda. Obertes als fidels que hi vulguin participar.

Missa d'acció de gràcies pels nous beats claretians. A les 8 del vespre a l'església del Cor de Maria de Girona, presidida pel bisbe Francesc.

Missa de benedicció i imposició de fulards d'Esplai Kids. A la parròquia de Sant Jaume de Salt. El dibuixant Fano els lliurarà un record commemoratiu.

— DIUMENGE, 5 DE NOVEMBRE

Confirmacions a Platja d'Aro. A les 12 del migdia, a l'església parroquial de Santa Maria, el bisbe Francesc administrerà el sagrament de la Confirmació.

Inici de curs de Càritas Figueres. A les 4 de la tarda. El bisbe Francesc hi serà present.

Diumenge XXX de durant l'any, 29 d'octubre de 2017. St. Narcís, bisbe de Girona, màrtir (s. IV), patró de la Diòcesi i de la ciutat de Girona, titular de Taialà i d'una parròquia a Girona, invocat contra el mal d'orella. St. Miquel Rua, prevere i successor de St. Joan Bosco. **Lectures:** 22, 21-27 / Sl 17 / 1Te 1, 5c-10 / Mt 22, 34-40. A Girona ciutat les lectures són les pròpies del sant patró.

Dilluns, 30. St. Marcel de Lleó, centurió i màrtir amb els seus companys. **Lectures:** Rm 8, 12-17 / Sl 67 / Lc 13, 10-17.

Dimarts, 31. St. Alfonso Rodríguez, jesuïta (+ 1617). **Lectures:** Rm 8, 18-25 / Sl 125 / Lc 13, 18-21.

Dimecres, 1 de novembre. Tots els sants i santes de Déu. St. Idaci o Idali, bisbe de Barcelona (s. VI). **Lectures:** Ap 7, 2-4.9-14 / Sl 23 / 1Jo 3, 1-3 / Mt 5, 1-12a.

Dijous 2. Commemoració dels fidels difunts. **Lectures:** a escollir entre les que es proposen per a les Misses de difunts.

Divendres, 3. St. Nonat o Nones, bisbe de Girona (+ 636). St. Ermengol, bisbe d'Urgell (+ 1035). St. Martí de Porres, dominic (+ 1638). Sta. Sílvia, mare de St. Gregori (+ 592). **Lectures:** Rm 9, 1-5 / Sl 147 / Lc 14, 1-6.

Dissabte, 4. St. Amanç, amb capelles a Sant Feliu de Guíxols i Peralada. St. Carles Borromeu, arquebisbe de Milà (+ 1584), patró dels col·laboradors parroquials i dels treballadors de banca. **Lectures:** Rm 11, 1-2a.11-12.25-29 / Sl 93 / Lc 14, 1.7-11.

LITÚRGIA DE LES HORES: Il setmana del Salteri.

APUNTS

Mn. Miquel Calsina i Buscà és ordenat prevere pel bisbe Francesc

La Catedral de Girona es va omplir de gom a gom el diumenge 15 d'octubre a la tarda per acollir l'ordenació presbiteral de Mn. Miquel Calsina i Buscà (Torroella de Montgrí, 1970), fins ara diaca al servei de l'agrupació de parròquies de la Bisbal d'Empordà. En la seva homilia, el bisbe Francesc va assenyalar al nou prevere que Déu s'havia manifestat de moltes maneres en la seva vida i que ell havia «respost generosament». «La caritat pastoral ha de ser l'eix de la teva espiritualitat», va recordar-li el bisbe, i que «la caritat i amor del pastor t'ha de portar a fer-te proper a tots». «Escolta tothom, prega per tothom, estima tothom. I quan no els puguis parlar de Déu, sempre podràs parlar d'ells amb Déu», va recomanar-li finalment el prelat.

500 anys de la Reforma protestant

Aquest proper 31 d'octubre es commemoren els 500 anys de la publicació de les 95 tesis sobre les indulgències que Martí Luter va plantar a la porta de l'església de Wittenberg, en el que va representar l'inici de la Reforma, amb l'objectiu de retornar l'Església als seus orígens. La bel·ligerància després del cisma va ser una constant al llarg dels segles posteriors, fins a arribar al Concili Vaticà II, el qual va propiciar passos rellevants en el camí cap a la reconciliació, que han seguit els diversos pontífexs, i que actualment el papa Francesc està duent a terme amb especial èmfasi. De fet, amb motiu de la darrera Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians va afirmar: «Mirem més el que ens uneix que el que ens divideix, i continuem el camí junts per aprofundir la nostra comunió i donar-li una forma cada vegada més visible».

